

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 252/2022
29.03.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Мирољуба Томића, Дубравке Дамјановић и Светлане Томић Јокић, чланова већа, са саветником Маријом Рибарић, као записничарем, у кривичном предмету окривљене Дијане Грујић, због продуженог кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1. у вези члана 61. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене, адвоката Ненада Младеновића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Смедереву К бр. 40/19 од 03.06.2020. године и Апелационог суда у Београду Кж1 910/20 од 04.10.2021. године, у седници већа одржаној дана 29.03.2022. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљене Дијане Грујић, адвоката Ненада Младеновића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Смедереву К бр. 40/19 од 03.06.2020. године и Апелационог суда у Београду Кж1 910/20 од 04.10.2021. године, у односу на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се у преосталом делу захтев за заштиту законитости **ОДБАЦУЈЕ**.

Образложење

Првим ставом изреке пресуде Вишег суда у Смедереву К бр. 40/19 од 03.06.2020. године, окривљена Дијана Грујић оглашена је кривом да је извршила кривично дело неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1. Кривичног законика и осуђена је на казну затвора у трајању од 1 године у коју се урачунава време проведено у притвору од 19.07.2017. године до 25.07.2017. године, и истовремено је одређено да ће се казна извршити тако што ће је окривљена издржавати у просторијама у којима станује. Окривљена не сме напуштати просторије у којима станује, осим у случајевима прописаним законом који уређује извршење кривичних санкција, а уколико окривљена једном у трајању преко 6 часова или два пута у трајању до 6 часова самовољно напусти просторије у којима станује, суд ће одредити да преостали део казне затвора издржи у заводу за извршење казне затвора. Према окривљеној изречена је мера безбедности одузимање предмета прецизно наведених у изреци првостепене

пресуде и обавезана је да сноси трошкове кривичног поступка, те да плати суду на име паушала износ од 10.000,00 динара и Вишем јавном тужилаштву у Смедереву износ од 73.680,00 динара, а све у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења. Другим ставом изреке наведене пресуде, на основу члана 423. став 1. тачка 2) Законика о кривичном поступку окривљена Дијана Грујић ослобођена је од оптужбе да је извршила кривично дело омогућавање уживања опојних дрога из члана 247. став 1. Кривичног законика.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 910/20 од 04.10.2021. године, делимично је усвојена жалба Вишег јавног тужиоца у Смедереву и пресуда Вишег суда у Смедереву К бр. 40/19 од 03.06.2020. године је преиначена у првом ставу изреке пресуде, тако што је Апелациони суд у Београду окривљену Дијану Грујић са личним подацима из изреке првостепене пресуде, огласио кривом да је извршила продужено кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1. у вези члана 61. Кривичног законика и осудио је на казну затвора у трајању од 3 године, у коју се урачунава време проведено у притвору од 19.07.2017. године до 25.07.2017. године, док је у преосталом делу жалбу Вишег јавног тужиоца у Смедереву и браниоца окривљене Дијане Грујић, адвоката Радослава Спасића, одбио као неосноване и првостепену пресуду у преосталом, непреиначеном делу потврдио.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљене, адвокат Ненад Младеновић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1), 8) и 9) Законика о кривичном поступку, као и повреде закона из члана 15. ЗКП, члана 68. став 1. тачка 10), члана 88. и члана 419. Законика о кривичном поступку, са предлогом да Врховни касациони суд укине побијане пресуде или само другостепену пресуду и предмет врати првостепеном или другостепеном суду на поновно суђење или да другостепену пресуду преиначи и окривљену осуди за кривично дело из члана 246а Кривичног законика.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљене Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку (ЗКП) па је на седници већа коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљене, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажане пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те је по оцени навода изнетих у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљене Дијане Грујић је неоснован у односу на битну повреду одредаба кривичног закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, док је у преосталом делу недозвољен односно нема законом прописан садржај.

Бранилац је у поднетом захтеву за заштиту законитости указао да је побијаном другостепеном пресудом учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, јер се пресуда заснива на доказу на коме се не може заснивати. Као незаконит доказ бранилац је означио признање окривљене дато на записнику о саслушању пред ПС Смедеревска Паланка од 09.05.2017. године, а које признање не испуњава услове из члана 88. ЗКП, јер није поткрепљено ни једним

доказом, а осим тога овакво признање окривљене је повучено и није дато на главном претресу. О незаконитости предметног записника, по браниочевим наводима, говори и казивање адвоката Милоша Псутке, браниоца окривљене по службеној дужности, који је изјавио да је у тренутку његовог доласка у полицијску станицу записник већ био откуцан.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљене се по оцени Врховног касационог суда не могу прихватити као основани. Наиме, из списка предмета произилази да је на главном претресу одржаном дана 01.06.2020. године адвокат Милош Псутка, испитан као сведок, на околности саслушања окривљене, те је појаснио да је дана 09.05.2017. године, након што су га полицијски службеници позвали да се као бранилац по службеној дужности појави у ПС Смедеревска Паланка, по доласку је са окривљеном Дијаном Грујић обавио поверљив разговор. Након тога су дошли полицајци који су наставили да куцају записник у који су већ унели личне податке за окривљену у вези којих околности се наведени адвокат изричито изјаснио „након што је почело диктирање записника већ је почело са уношењем одбране у мом присуству, а када сам рекао да је већ започето са куцањем записника мислио сам на уношење личних података“. Самим тим произилази да је у ПС Смедеревска Паланка окривљена Дијана Грујић своју одбрану изнела у присуству браниоца по службеној дужности те су супротни наводи изнети у поднетом захтеву за заштиту законитости о учињеној битној повреди из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, оцењени као неосновани.

Бранилац је даље у поднетом захтеву за заштиту законитости указао да су побијаним пресудама учињене повреде закона из члана 15. ЗКП, члана 68. став 1. тачка 10) ЗКП и члана 419. ЗКП.

Одредбом члана 485. став 4. ЗКП, такасативно су набројане повреде закона које могу бити учињене у поступку пред првостепеним и жалбеним судом, а које представљају разлоге због којих окривљени преко браниоца може поднети захтев за заштиту законитости – члан 74, члан 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члан 439. тачка 1) до 3) и члан 441. став 3. и 4. ЗКП.

Како се због повреде закона из члана 15. ЗКП, члана 68. став 1. тачка 10) ЗКП и члана 419. ЗКП у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП захтев за заштиту законитости не може поднети, то је исти у овом делу оцењен као недозвољен.

Преосталим делом поднетог захтева за заштиту законитости бранилац окривљене указује да су побијаним пресудама учињене и битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 8) и 9) ЗКП, а које повреде су законом предвиђене као дозвољен разлог за подношење овог ванедног правног лека, међутим у образложењу захтева бранилац не прецизира у чему се истакнуте повреде огледају, па је сходно томе, Врховни касациони суд оценио да захтев за заштиту законитости у том делу нема прописан садржај у смислу одредбе члана 484. ЗКП. Ово стога што одредба члана 484. ЗКП налаже обавезу навођења у захтеву за заштиту законитости разлога за његово подношење, а што подразумева не само опредељење о којој повреди закона је реч, већ и образложење у чему се та повреда конкретно састоји, обзиром да Врховни касациони суд није овлашћен да по службеној дужности испитује у чему се огледа повреда закона на коју се захтевом указује.

Из напред изнетих разлога, Врховни касациони суд је у смислу одредбе члана 491. став 1. ЗКП, одредбе члана 487. став 1. тачка 2) и 3) у вези члана 485. став 4. и члана 484. ЗКП одлучио као у изреци ове пресуде.

**Записничар – саветник
Марија Рибарић, с.р.**

**Председник већа – судија
Бата Цветковић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**